

OLVASMÁNY Izajás próféta könyvéből

A Seregek Urának szőlője Izrael háza.

Hadd zengjem el barátomnak az ő szőlője iránt érzett szerelmes énekét. A barátomnak volt egy szőlőskertje, termékeny domboldalon. Felásta földjét, a köveket kiszedte belőle és nemes szőlőfajtákkal ültette be. A középre tornyot épített, sajtót is vágott benne. Aztán várta, hogy szőlőt teremjen, de csak vadszőlőt hozott. Most hát, Jeruzsálem lakói és ti, Juda férfiai: Tegyetek igazságot köztem és szőlőm között!

Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, mit nem tettem meg vele? Azt vártam, hogy szőlőt teremjen, hát miért hozott csak vadszőlőt? Most ezért tudtokra adom, mit fogok tenni szőlőmmel: Lebontom sövényét, hadd legeljék le, lerombolom falát, hadd tapossák össze. Paraggá teszem: Nem metszik és nem kapálják meg, hadd verje föl a bozót és a gaz. És megparancsolom a felhőknek: ne hullassanak rá esőt. Igen, a Seregek Urának szőlője Izrael háza, és Juda népe az ő dédelgetett ültetvénye. Azt várta, hogy igaz tetteket vigyenek végbe, és lám, gazzetteket követnek el. Azt várta, hogy igazság terem náluk, de csak jajkiáltás hallik és siralom.

Ez az Isten ígéje.

Iz 5,1-7